

Гендерна маркованість концепту КОХАННЯ у франкомовній картині світу (на прикладі роману Амелі Нотомб «Ртуть»)

Н. В. Миронова

Київський національний лінгвістичний університет
Corresponding author. E-mail: mironovanathalie@gmail.com

Paper received 27.01.18; Revised 03.02.18; Accepted for publication 05.02.18.

<https://doi.org/10.31174/SEND-Ph2018-151V144-08>

Анотація. У статті розглядається гендерна маркованість концепту КОХАННЯ у франкомовній картині світу, представлений семантико-когнітивний аналіз його гендерних розбіжностей на матеріалі роману «Ртуть» бельгійської франкомовної письменниці Амелі Нотомб.

Ключові слова: гендерні маркери, гендерні розбіжності, концепт, концептуальна модель, концептосфера.

Концепт КОХАННЯ відображає уявлення про базові цінності, в яких виражені основні переконання, принципи та життєві цілі певної соціальної спільноти та пов'язаний з формуванням у людини сенсу життя як мети, досягнення якої виходить за межі її індивідуального буття [1, с. 83].

Для побудови семіотичної моделі концепту КОХАННЯ ми маємо на меті проаналізувати уявлення про нього в науковому типі свідомості, спираючись на матеріали етичних та психологічних досліджень та словників адже концепт КОХАННЯ можна розглядати як лінгвістичне так і філософське явище [3, с. 42].

Класична типологія КОХАННЯ знайшла своє відображення в класифікації стилів КОХАННЯ К. Хендрік та С. Хендрік, за якою існує шість основних типів КОХАННЯ: 1) ерос – чуттєве кохання (пристрастність, відданість, фізичний потяг); 2) людус – кохання-гра (безліч партнерів, легке, безвідповідальне ставлення до кохання як до гри); 3) манія – хвороблива залежність від партнера, бажання безроздільно володіти ним (одержимість, пристрасть і ревності); 4) прагма – любов, заснована на розумному, практичному виборі партнера; 5) агапе – альтруїстична, жертвона любов (головна її мета – щастя коханої людини); 6) сторге – любов, заснована на міцній дружній і повазі до партнера [2].

Аналіз гендерних розбіжностей в сприйнятті кохання героями роману «Ртуть» можемо простежити з точки зору трьох персонажів: молодій дівчині Хезел, її лікарю Франсуази та літнього Капітана, які абсолютно по іншому ставляться до концепту КОХАННЯ. Згідно з класичною типологією КОХАННЯ та типологією К. Хендріка та С. Хендріка, Капітану притаманне КОХАННЯ – ЕРОС та КОХАННЯ – МАНІЯ, в образі Хезел ми бачимо КОХАННЯ – АГАПЕ, Франсуаза втілює в собі КОХАННЯ – СТОРГЕ та КОХАННЯ – ФІЛІА.

За класифікацією М. Фічіно, який говорив про можливість трьох видів любові: 1) любов вищих істот до нижчих, що виражається в розчуленому опікунстві, 2) любов нижчих до вищих, що виявляється у вдячному шануванні, і 3) любов рівних істот, складова основа усюди проникаючого гуманізму [4, с. 31]. у Капітана домінує КОХАННЯ – РОЗЧУЛЕНЕ ОПІКУНСТВО, у Хезел – КОХАННЯ – ВДЯЧНЕ ШАНУВАННЯ, а у Франсуази – КОХАННЯ РІВНИХ ІСТОТ.

Таким чином, гендерні розбіжності концепту КОХАННЯ впливають з різних типів КОХАННЯ, що домінують в свідомості героїв роману.

Для структурного аналізу концепту КОХАННЯ в

романі Амелі Нотомб ми вважаємо необхідним провести зіставлення структури даного концепту в французькій лінгвокультурі та його реалізацією в романі «Ртуть», що дасть нам змогу побачити індивідуальну варіативність концепту КОХАННЯ та особливості його реалізації в даному типі дискурсу з одного боку та гендерну варіативність структури концепту КОХАННЯ – з іншого.

Спираючись на аналіз мовної реалізації даного концепту в романі «Ртуть» можемо зробити висновок, що більшість лексем та висловів, які входять до першої периферії індивідуально-авторського концепту КОХАННЯ, називають статеві відносини, покликання, що стосується наявності предметного шару, оціночного знаку концепту, статусу компонентів концепту, що підтверджує домінування у романі КОХАННЯ – ПРИСТРАСТІ.

Розглядаючи структуру концепту КОХАННЯ, що складається з ядра та периферійної зони, ми дійшли до висновку, що персонаж-чоловік, Капітан, та персонаж-жінка, між якими є інтимний зв'язок, по різному оперують структурою концепту. Так, Капітан, для позначення почуття любові використовує в своїй мові переважно ядерну лексему *amour* та її деривативи: *aimer, aime, aimes, aimons, aimez, aiment, amant, amante, amoureux, amourouse*, тоді як його кохана Хезел використовує більшою мірою лексеми, що відносяться до периферійної зони концепту КОХАННЯ: *la nature sexuelle, l'éventuelle liaison, les affaires sentimentales, les rapports sexuels, une caresse, avoir l'envie, coucher ensemble, désirer, avoir passion* [5]. Вочевидь, це пов'язано з тенденцією жінок прибігати до синонімічного опису певних почуттів, особливо коли розмова стосується любовних взаємин. Як зазначає Бердяєв, «жінка – створіння стихійне», їй простіше виразити свої почуття опосередковано, в той час, як чоловік схильний до прямого називання предмету розмови, почуття. Так, в романі «Ртуть» вживання ядерної лексеми та її деривативів чоловіком та жінкою співвідноситься наступним чином: 126:52. Тобто, чоловічий персонаж вживає різні номінанти концепту КОХАННЯ вдвічі частіше ніж жінка. Слід зазначити, що і чоловік і жінка в романі «Ртуть» часто звертаються до лексичних одиниць, що описують сексуальні взаємини для позначення концепту КОХАННЯ, але Хезел користується такими лексичними виразами як *avoir l'envie, désirer, avoir passion*, які несуть в собі певну еротичну забарвленість, але не мають прямого посилання до інтимних взаємин. А Капітан використовує лексеми, що прямо називають статеві стосунки між

чоловіком та жінкою, зокрема *la nature sexuelle, les rapports sexuels, coucher ensemble, le sexe*. Тобто, чоловік вільно виражає свої почуття та бажання, в той час як жінка використовує метафоричний прийом, вона не говорить прямо, а лише натякає. Однак, цей факт може бути пов'язаний не тільки з гендерними відмінностями у сприйнятті КОХАННЯ, але й у віковій різниці між героями, адже героїня на п'ятдесят років молодша за свого партнера.

Таким чином, гендерні розбіжності концепту КОХАННЯ на структурному рівні полягають в тому, що жіночий персонаж віддає перевагу вживанню периферійної лексики для вербалізації концепту КОХАННЯ, а чоловічий персонаж частіше за все використовує ядерну лексему з її деривативами.

Співвідношення тілесного та платонічного в концепті КОХАННЯ представляє собою одне з основних гендерних розбіжностей на даний концепт. В романі «Ртуть» цей аспект проблеми постає в незвичному світлі.

Персонаж-чоловік змішує уявлення про платонічне та тілесне кохання. Тобто концептуальна схема «БАТЬКІВСЬКЕ КОХАННЯ» руйнується: КОХАННЯ – СТОРГЕ змішується з КОХАННЯМ – ЕРОСОМ. Таким чином ядро концепту «БАТЬКІВСЬКЕ КОХАННЯ» змішується з почуття турботи та піклування про свою дитину на сексуальні відносини молодої дівчини з літнім чоловіком:

«– *Et moi? Je t'ai aimée comme un père depuis le premier jour. Tu es ma fille depuis ces cinq années.*

Il n'y a rien à répondre à cela. Cependant, à l'intérieur de ma tête, il y a une voix qui hurle:

«*Si vous êtes mon père, comment osez-vous coucher avec moi? Et puis, vous avez plus l'âge d'être mon grand-père que mon père!*» [5].

В ставленні жінки до співвідношення платонічного та тілесного ми можемо спостерігати консервативніші та категоричніші судження. Вона вбачає в цьому збочення, її внутрішня сутність не може цього прийняти.

Даний приклад дає нам змогу простежити ще одну особливість концепту Кохання в сприйнятті чоловіка та жінки. Для чоловіка не існує жодних перепон на шляху до досягнення своєї мети: він одночасно здатен грати роль і батька і коханця. Для жінки поняття БАТЬКО та КОХАНЕЦЬ несумісні. Сфера її інтимного життя не може переплітатися з такими поняттями як сім'я та сімейні зв'язки. Гендерні розбіжності даної концептуальної моделі представлені опозиційними лексемами: «être un père», «coucher avec sa fille».

Як категорія ця структура, перш за все, включає такі аспекти як СУБ'ЄКТ КОХАННЯ, ОБ'ЄКТ КОХАННЯ, ЛЮБОВНИЙ ЗВ'ЯЗОК і так далі [4, с. 34]. Розгляд субкатегорії КОХАННЯ вимагає виявлення всіх можливих об'єктів і прикладів, що характеризують об'єкти цієї категорії, наприклад кохання чоловіка до жінки або жінки до чоловіка, закоханість, плотське кохання, платонічне кохання, пристрасне кохання, перше кохання, взаємне кохання, нерозділене кохання, одностатеве кохання і так далі.

Ми пропонуємо розглянути кілька концептуальних моделей у рамках даного концепту для виявлення специфіки концепту КОХАННЯ в рамках роману «Ртуть».

КОХАННЯ – ЗБОЧЕННЯ: дана концептуальна мо-

дель ґрунтується на сюжеті роману, що представляє літнього чоловіка, який має статеві стосунки з дівчиною на п'ятдесят років молодшу за нього і репрезентується наступним чином: «*Si vous êtes mon père, comment osez-vous coucher avec moi? Et puis, vous avez plus l'âge d'être mon grand-père que mon père!*» [5].

КОХАННЯ – ДЖЕРЕЛО СТРАЖДАННЯ: «*Pourquoi est-il impossible de faire du bien à quelqu'un sans lui faire de mal? Pourquoi est-il impossible d'aimer quelqu'un sans le détruire?*» [5].

КОХАННЯ – ВСЕДОЗВОЛЕНІСТЬ: «*Aime et fais ce que tu veux*», «*J'aime Hazel, je sers ma cause. La fin justifie les moyens*» [5].

КОХАННЯ – НЕНАВИСТЬ: «*sa haine était de celles qui s'apparentent à l'amour: «Ni avec toi ni sans toi»* [5].

КОХАННЯ – ВЛАДА: «*un homme intelligent exerce un terrible empire sur une pauvre fille défigurée, surtout si cet homme est son bienfaiteur*» [5].

КОХАННЯ – ПРЕЗИРСТВО, ОГИДА: «*Il ment: je sais combien mon âme est laide, moi qui éprouve un tel dégoût envers mon bienfaiteur*». [5].

КОХАННЯ – ХВОРОБА: «*l'amour: c'est une maladie qui rend mauvais*» [5].

Однак, КОХАННЯ представлено як внутрішню боротьбу і навіть вдячність, що представляє інший бік цього почуття, відображеного в романі Амелі Нотомб. Таким чином, ми можемо виділити наступні концептуальні моделі:

КОХАННЯ – ВНУТРІШНЯ БОРОТЬБА: «*Je me sens coupée en deux à son égard: il y a une moitié de moi qui aime, respecte et admire le Capitaine, et une moitié cachée qui vomit le vieux. Celle-ci serait incapable de s'exprimer tout haut*» [5].

КОХАННЯ – ВДЯЧНІСТЬ: «*Le Capitaine est l'homme le plus généreux que j'aie rencontré; je lui dois tout, à commencer par la vie*» [5].

КОХАННЯ – РІДКІСТЬ: «*L'amour n'est pas une expérience très courante chez les humains. Je suis sans doute le premier cas que vous rencontrez. Car j'ose vous croire assez intelligente pour comprendre que les comportements sentimentaux de vos congénères ne méritent pas le nom d'amour*» [5].

КОХАННЯ – СВОБОДА:

«– *Vous ne savez pas ce que c'est, vous, le bonheur d'être aimée.*

– *Je connais, moi, le bonheur d'être libre.*

– *Et cela vous tient chaud, la nuit, dans votre lit?*» [5].

КОХАННЯ – ПІКЛУВАННЯ: «*Elle est ici couverte d'attentions, de tendresse, d'adoration et d'égards. Elle est aimée: elle le sait et elle le sent*» [5].

Таким чином, спираючись на виділені концептуальні моделі КОХАННЯ, ми підтверджуємо свою думку про те, що в центрі роману А. Нотомб «Ртуть» лежить образ КОХАННЯ – ЕРОСУ. З одного боку, концепт КОХАННЯ репрезентується в таких концептуальних моделях як НЕНАВИСТЬ, ЗБОЧЕННЯ, ПРЕЗИРСТВО, ВСЕДОЗВОЛЕНІСТЬ, СТРАЖДАННЯ, ХВОРОБА, які є негативними за своєю конотацією, а з іншого концепт КОХАННЯ представлений в таких концептуальних моделях як ПІКЛУВАННЯ, РІДКІСТЬ. Слід зауважити, що більшість концептуальних моделей КОХАННЯ, представлених у романі, мають негативну конотацію та описують хворобливе

почуття, залежність, внутрішню боротьбу почуттів, що є характерним для КОХАННЯ – ЕРОСУ. Згідно з цим, можемо зробити висновок, що концепт КОХАННЯ, представлений у романі А. Нотомб «Ртуть» позбавлений традиційної забарвленості даного почуття і розглядається з позиції взаємної залежності партнерів: залежності психологічної, сексуальної, матеріальної. В той же час, авторка вводить концептуальні моделі з позитивною конотацією, які виражають внутрішню прихильність чоловіка та жінки. Пояснення КОХАННЯ через протилежні йому почуття ненависті, огиди, боротьби, збочення, та ін. дозволяє авторці створити суперечливий образ КОХАННЯ – ЕРОСУ, яке займає домінуючу позицію в романі.

Концептуальні моделі представляють собою найбільш повну картину того чи іншого концепту, адже вони допомагають сприймати його у сукупності з іншими явищами, почуттями, феноменами, які найчастіше розширюють, пояснюють зміст концепту, виділяють його певні риси з поміж інших [3]. В даному дослідженні нас цікавить функціонування виділених концептуальних моделей в концептосферах чоловіка та жінки в романі «Ртуть». Ми акцентуємо нашу увагу на домінуючих концептуальних моделях, в яких найповніше розкриваються гендерні розбіжності концепту КОХАННЯ в сприйнятті героїв роману.

Для чоловіка в романі «Ртуть» характерними є дві основні концептуальні моделі кохання:

1. КОХАННЯ – ВЛАДА, що полягає в його всеохоплюючому бажанні володіти об'єктом свого кохання, включає в себе КОХАННЯ – ВСЕДОЗВОЛЕНІСТЬ, яке виправдовує засоби чоловіка на шляху до поставленої мети – добитися прихильності жінки.

2. КОХАННЯ – ЗАЛЕЖНІСТЬ, яке тісно пов'язане з КОХАННЯМ – ХВОРОБОЮ, яку відчуває чоловік у зв'язку з почуттям до об'єкту кохання і в результаті чого приводить до КОХАННЯ – ДЖЕРЕЛА СТРАЖДАННЯ.

Жіночі образи роману слід розглядати окремо, так як їм характерні різні типи сприйняття КОХАННЯ. Концепт КОХАННЯ представлений в концептосфері Хезел наступними концептуальними моделями:

1. КОХАННЯ – ЗБОЧЕННЯ, що полягає у внутрішньому протесті героїні щодо стосунків з чоловіком втричі старшим за неї.

2. КОХАННЯ – ВНУТРІШНЯ БОРОТЬБА виражене з одного боку концептуальною моделлю КОХАННЯ – ВДЯЧНІСТЬ, а з іншого, КОХАННЯ – НЕНАВИСТЬ.

В образі Франсуази представлена концептуальна модель КОХАННЯ – СВОБОДА, яка виражає право жінки на самореалізацію, внутрішню свободу та право вибору.

Пропонуємо розглянути розбіжності в номінації об'єкту КОХАННЯ так як саме цей аспект дозволяє побачити внутрішнє ставлення героїв одне до одного та ілюструє гендерний аспект даної проблеми.

Капітан вважає себе добродієм та рятувальником бідної дівчини. В його мовленні домінують такі номінації своєї коханої: *pupille*, що вживається 54 рази (38% від загальної кількості варіантів апелювання до об'єкту кохання); *mon enfant* – 9 разів (6,5%); *ma fille* – 65 разів (45,77%); *ma protégée* – 14 разів (9,8%). Отже, чоловік ставиться до жінки як до дитини, що

знаходиться під його владою та опікою.

Жінка, в свою чергу, розуміє, що залежить від чоловіка, але це її пригнічує. Тому ми спостерігаємо такі варіанти номінації Капітана в концептосфері Хезел: *le vieux* вжито 25 разів (43% від загальної кількості варіантів апелювання до об'єкту кохання); *le monstre* – 7 разів (12%); *le pervers* – 6 разів (10,3%); *le tuteur* – 14 разів (24%); *le bienfaiteur* – 6 разів (10,3%).

Таким чином, в сприйнятті жінки яскраво виражено ставлення до вікової різниці між нею та її партнером. З іншого боку, ми бачимо внутрішню боротьбу, виражену близьким відсотковим співвідношенням між ставленням до капітана як до опікуна і добродія (20,6%) та монстра і збоченця (22,3%).

Ми виявили, що концепт КОХАННЯ, представлений у романі А. Нотомб «Ртуть» являє собою достатньо складне та багатогарне поняття, яке не може бути розкритим без допомоги інших концептів, які допомагають виділити гендерні розбіжності даного концепту.

Ми пропонуємо розглянути концепт КОХАННЯ у призмі сприйняття Капітана через наступний діалог капітана та Франсуази:

«– J'aime Hazel, je sers ma cause. *La fin justifie les moyens.*

- Si vous l'aimez, vous chercheriez plutôt à la rendre heureuse, non?»

- Vous n'avez aucune idée de ce qu'est l'amour: **c'est une maladie qui rend mauvais. Dès que l'on aime vraiment quelqu'un, on ne peut s'empêcher de lui nuire, même et surtout si l'on veut le rendre heureux.**» [5].

Даний діалог відображає концепт КОХАННЯ у сприйнятті чоловічого персонажу. Таким чином, ми маємо змогу побудувати схему розгортання концепту КОХАННЯ.

1. Чоловік ладен на все, щоб досягти бажаного результату від жінки: *la fin justifie les moyens* [5];

2. Кохання для чоловіка – це хвороба, яка робить його залежним від об'єкту кохання: *c'est une maladie qui rend mauvais* [5];

3. Справді закоханий чоловік не може не робити боляче об'єкту кохання: *Dès que l'on aime vraiment quelqu'un, on ne peut s'empêcher de lui nuire, même et surtout si l'on veut le rendre heureux* [5].

Отже, схема розвитку концепту КОХАННЯ в чоловічій інтерпретації виглядає наступним чином: Від КОХАННЯ – ВЛАДИ до КОХАННЯ – ХВОРОБИ.

У образі Хезел концепт КОХАННЯ виражений через концептуальну модель КОХАННЯ – ВНУТРІШНЯ БОРОТЬБА, яке реалізується через зіставлення опозицій. Концепт КОХАННЯ в концептосфері героїні виглядає наступним чином.

1. **Боротьба поваги та відраз до чоловіка:** «*Je me sens coupée en deux à son égard: il y a une moitié de moi qui aime, respecte et admire le Capitaine, et une moitié cachée qui vomit le vieux. Celle-ci serait incapable de s'exprimer tout haut*» [5].

2. **Боротьба огиди до тіла та любові до духовного світу партнера:** «*On peut ne pas être consentante et cependant éprouver quelque chose de très vif envers celui qui... On peut être dégoûtée par un corps et pourtant fascinée par une âme, de sorte que l'on finit par accepter le corps, malgré sa répugnance*» [5].

3. **Борьба влчності та ненависті:** «*Le Capitaine est l'homme le plus g nereux que j'aie rencontré: je lui dois tout,   commencer par la vie*»; «*Il ment: je sais combien mon âme est laide, moi qui éprouve un tel dégoût envers mon bienfaiteur.*» [5].

В романі «Ртуть» концептуальна модель КОХАННЯ – СВОБОДА представлена дуже яскраво в плані тендерних розбіжностей. Капітан покладається на стереотип, що закохана жінка розчиняється в особистості коханої людини і кохання займає в її житті пріоритетне місце. Француза представляє собою сучасну жінку, для якої важлива самореалізація, для неї неприйнятне позбавлення жінки права вибору та свободи. Вказані розбіжності представлені в наступному діалозі:

«– *Parfaitement. Vous ne savez pas ce que c'est, vous, le bonheur d'être aimée.*

– *Je connais, moi, le bonheur d'être libre.*

– *Et cela vous tient chaud, la nuit, dans votre lit?*» [5].

Тобто, в сприйнятті чоловіка існує замкнена модель КОХАННЯ – ВЛАСНІСТЬ, в сприйнятті жінки функціонує модель КОХАННЯ – СВОБОДА.

Крім того, для Франсуази завжди існує вибір чоловіка, з яким вона хоче бути. Для неї характерна насту-

пна модель концепту КОХАННЯ: КОХАННЯ – ІНТЕРЕС, ЗАГАДКОВІСТЬ. Ядром даної концептуальної моделі є лексеми *l'espoir, le charme, imaginer*, які демонструють сподівання закоханої жінки, які не виправдовуються. Розчарування в кохання представлени наступним чином: «*Je m'ennuyais avec eux, les hommes se mettent   se rassembler mon métier me semble beaucoup plus passionnant que ces affaires sentimentales*» [5].

Таким чином, ми дійшли до висновку, що гендерна маркованість концепту КОХАННЯ у франкомовній картині світу, а саме в романі Амелі Нотомб «Ртуть», містяться в різних концептуальних моделях КОХАННЯ, які функціонують в концептосфері героїв, і які пов'язані з домінуючим у їх свідомості типом кохання. Найяскравіше гендерні розбіжності проявляються в таких концептуальних моделях як КОХАННЯ – СВОБОДА, втілена в образі Франсуази, КОХАННЯ – ВЛАСНІСТЬ та КОХАННЯ – ХВОРОБА (Капітан), КОХАННЯ – ВНУТРІШНЯ БОРТЬБА (Хезел). Проте, ми маємо зазначити, що виявлені розбіжності викликані не лише гендерною приналежністю, але й психологічними характеристиками героїв та їх життєвим досвідом.

ЛІТЕРАТУРА

1. Воркачев С. Г. Концепт счастья в русском языковом сознании: опыт лингвокультурологического анализа / Сергей Григорьевич Воркачев. – Краснодар, 2002. – 142 с.
2. Левова И. Ю., Пашнина Л. А. Анализ проблемы любви : этимологический, историко-культурный, аксиологический [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Linguist/Article/lev_a_nprobl.php
3. Степанов Ю. С. Концепт / Юрий Сергеевич Степанов.

- Константы // Словарь русской культуры. Опыт исследования. – М.: Школа «Языки русской культуры», 1997. – С. 40–76.
4. Фрумкина Р. М. Концептуальный анализ с точки зрения лингвиста и психолога (концепт, категория, прототип) / Ревекка Марковна Фрумкина // НТИ. Сер. 2. – 1992. – № 3. – С. 1–9.
 5. Nothomb A. Mercure / A. Nothomb. – P.: Albin Michel S. A., 1998. [Электронный ресурс]. – Режим доступа до зб. : <http://www.litru.ru/?book=88805&description=1>

REFERENCES

1. Vorkachev S. G. The concept of happiness in the Russian language consciousness: the experience of linguocultural analysis / Sergey Grigorievich Vorkachev. – Krasnodar, 2002. – 142 p.
2. Levova I. Y., Pashnina L. A. Analysis of the problem of love: etymological, historical and cultural, axiological [Electron resource]. – Access mode: http://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Linguist/Article/lev_a_nprobl.php
3. Stetanov Y. S. Concept / Yuri Sergeevich Stepanov.

- Constants // Dictionary of Russian culture. Experience of research. – M.: School «Languages of Russian culture», 1997. – P. 40-76.
4. Frumkina R. M. Conceptual analysis from the point of view of linguist and psychologist (concept, category, prototype) / Rebekah Markovna Frumkina // STI. Ser. 2. – 1992. – № 3. – P. 1-9.
 5. Nothomb A. Mercure / A. Nothomb. – P.: Albin Michel S. A., 1998. [Electron resource]. – Access mode: <http://www.litru.ru/?book=88805&description=1>

Gender marking of the concept LOVE in the French-language view of the world (on the example of the novel by Am lie Nothomb «Mercury»)

N. V. Myronova

Abstract. The article deals with the gender marking of the concept LOVE in the French-language view of the world, which is a semantic-cognitive analysis of his gender differences on the material of the novel «Mercury» by the Belgian francophone writer Am lie Nothomb.

Keywords: gender markers, gender differences, concept, conceptual model, conceptosphere.

Гендерная маркированность концепта ЛЮБОВЬ во франкоязычной картине мира (на примере романа Амели Нотомб «Ртуть»)

Н. В. Миронова

Аннотация. В статье рассматривается гендерная маркированность концепта ЛЮБОВЬ во франкоязычной картине мира, представленный семантико-когнитивный анализ его гендерных различий на материале романа «Ртуть» бельгийской франкоязычной писательницы Амели Нотомб.

Ключевые слова: гендерные маркеры, гендерные различия, концепт, концептуальная модель, концептосфера.